

Scena iz predstave

Nataša Dangubić, redatelj Saša Božić i Doris Šarić-Kukuljica nakon izvedbe

DUBROVAČKE LJETNE IGRE

ODRŽANA PRVA DRAMSKA PREMIJERA SAŠE BOŽIĆA 'SKUP:IGRE'

Glumci i publika zajedno na sceni

PIŠE ANET FRANIĆ

Autorski rad redatelja Saše Božića "Skup:igre", koji je festivalska publika imala priliku vidjeti u subotu u Lazaretima, prvi je ovoljetni dramski premijerni naslov 63. sezone Dubrovačkih ljetnih igara. Zanimljiva, duhovita i istodobno sjetna predstava koja na osobit način budi uspomene na jednu davnu predstavu Igara, amblematskog Držićeva "Skupa" u režiji Koste Spaića, s Izetom Hajdarhodžićem u naslovnoj ulozi, ali i na Grad kakav je nekada bio, ostvarena je u suradnji s Art radionicom Lazareti.

Riječ je, zapravo, o kazališnom projektu kojemu Spaićev "Skup" praižveden na Igrama 1958., a koji se na programu dubrovačkog festivala uspješno igrao punih četrnaest sezona, služi kao polazište za promišljanje o krhkosti i snazi sjećanja, kazalištu i umjetničkom činu i identitetu Dubrovnika, koji se uvalu komercijalizacije pred očima njegovih stanovnika uistinu pretvara u "jednu veliku muncjelu".

U središtu pozornosti nije Držićeva komedija, niti se redatelj nastojao okušati u remakeu Spaićeva "Skupa" - Božić ide korak dalje dodijelivši glavnu ulogu nekadašnjoj publici koja progovara o Dubrovniku šezdesetih, te o sadašnjosti i budućnosti

U središtu pozornosti nije, dakle, Držićeva komedija, niti se redatelj uopće nastojao okušati u remakeu istoimene predstave sa Spaićevim redateljskim potpisom, štoviše Božić ide korak dalje, dodijelivši glavnu ulogu nekadašnjoj publici koja ne progovara samo s videozida, nego i preko glumaca na sceni.

Poigravajući se tradicionalnim kazališnim izrazom, koji kombinira s dokumentarističkim videoradom, s potpisom Josipa Viskovića, redatelj i sjajni glumački tim predvođen Natašom Dangubić, Doris Šarić-Kukuljicom, i Vilijem Matulom vodi publiku u Dubrovnik u šezdesete godine minolog stoljeća, a zatim u sadašnjost, nastojeći istovremeno i odškrinuti vrata budućnosti. Izvanrednom glumom koja je u toliko

mjeri uvjerljiva da publiku često dovodi u dvojbu je li uopće riječ o glumi ili o neobaveznom "čakulnju" o nizu nekada i danas aktualnih gradskih tema, među kojima Igre zauzimaju posebno mjesto, glumci, među kojima su uz spomenuti trojac bili i Petra Hrašćanec, Nataša Kopeč, Silvio Vovk, Dado Čosić, Ivan Grčić i Marko Jastrevski, dali su predstavi poseban pečat.

Pitko i ležemo

Publika je toplo prihvatila tu pitku i ležernu predstavu, koja unatoč nepretencioznom načinu na koji komunicira s gledateljima, šalje nedvosmislenu i jasnu poruku ne samo o sadašnjosti i budućnosti Grada, nego i svakodnevicu društva u kojemu živimo. Njezinu

neprijepornom uspjehu pridonijeli su i ostali sudionici tog kazališnog projekta među kojima su suradnica za dramaturgiju i prikupljanje arhivske građe Petra Jelača, suradnica za pokret Petra Hrašćanec i kostimografkinja Duška Nešić Dražić te građani Dubrovnika koji su iznijeli svoja sjećanja - Ivica Sršen, Baldo Božović, Franica Bačić, Nikša Šuman, Tomo Vlahutin, Zora Brajević, Lukša Lucianović, Jozo Serdarević, Vedran Benić, Jovica Popović, Nike Gjava Karapešić, Heide Luetić, Vaso Lučić, Žuža Egrenyi, Feđa Šehović, Ivo Grbić, Ileana Grazio, Patricija Veramenta, Đelo Jusić, Luko Brailo, Igor Hajdarhodžić, Ksenija Hajdarhodžić, Andrija Seifried, Nikola Beatović, Matko Sršen i Milka Podrug-Kokotović.

Pogled iznutra

•• LUKO BRAILO, novinar:

U svakom slučaju jako mi je drago da sam bio sudionikom toga kazališnog projekta u kojemu su redatelj Saša Božić, njegovi suradnici i glumci na vrlo neuobičajen način od naših sjećanja učinili jednu vrlo gledljivu i zanimljivu predstavu. Povod je bio Držićev "Skup" u Spaićevoj režiji, ali predstava zapravo više govori o Dubrovniku kakvog više nema, "zlatnom dobu Igara", suživotu Grada i Igara, ali i promjenama koje su Dubrovnik dotakle u ovoj općoj komercijalizaciji. Osim topline i sjete koju je u nama pobudila, predstava nas poziva i na razmišljanje o budućnosti Grada i njegovih stanovnika.

•• ĐELO JUSIĆ, skladatelj:

Konačno predstava po mjeri Grada i na našem dubrovačkom slengu, a koja nas nije "tradiškala". Redatelj i njegovi suradnici na zanimljiv su način oživjeli sjećanja nas koji smo odrastali i živjeli s Igrama. Osobno mogu reći da su me Igre nadahnule za puno toga što sam kasnije u životu radio i bez njih vjerojatno nikada ne bih skladao glazbu za "Dunda Maroja" ili "Dan od amora". Oduševljen sam interpretacijom Nataše Dangubić, Doris Šarić-Kukuljice i ostalih glumaca i bilo mi je veliko zadovoljstvo sudjelovati u ovoj predstavi.

•• IVICA SRŠEN, umirovljenik:

Čini mi se da je "Skup:igre" više jedan happening o Igrama nego predstava, a u svakom slučaju ima poseban odnos s Dubrovčanima, posebno s nama starijima, čije su to uspomene. Posebno mi je drago što je to, namjerni ili nenamjerni, hommage Izetu Hajdarhodžiću koji je svojim ulogama ostavio neizbrisiv trag na Igrama. Vjerujem ipak, da će budućnost Dubrovnika ipak biti puno ljepša i vedrija nego što bi se iz predstave dalo iščitati i da će Grad biti jači od događaja i njegovih umornih stanovnika.